

Připravit curlingový led? To je alchymie

TOMÁŠ SVOBODA

Brno – Málokdo si může do kolonky povolání napsat stejnou práci jako Marek Snítíl. Ten je totiž Ice-maker. Co taková věc obnáší? Upravuje ledovou plochu pro curling.

„Hlavní je dosáhnout absolutní roviny,“ zdůrazňuje Snítíl, kterého k neobvyklé práci přivedl bratr.

„Začal dělat ice-maker ve Švýcarsku a pak jsem se tam k němu přidal i já,“ líčí svoje počátky před deseti lety Snítíl.

Nyní už provozuje curlingové povolání spíše jako vedlejší. „Máme s kamarády autodopravu. To mi vyhovuje, protože si kvůli nějaké curlingové akci můžu třeba na čtrnáct dní udělat volno,“

popisuje Snítíl, který v minulosti pracoval také v psychiatrické léčebně. „Moc mě to tam bavilo. Ale pak jsem musel odejít, protože to člověku začne lézt na mozek,“ směje se.

Snítíl samozřejmě nechyběl při chystání ledu na víkendovém Mistrovství republiky mixových družstev, jehož se účastnil také jako aktivní hráč týmu 1. CK Brno.

„Led jsme připravovali skoro non stop tři dny,“ vypráví Snítíl. Zdá se vám to hodně?

„Na velkých akcích, kde se hraje curling kvůli divákům ve větších hokejových halách, trvá příprava klidně i čtrnáct dní,“ prozrazuje.

Nachystat kvalitní curlingový led je velká věda. Už na

pohled poznáte odlišnosti od toho hokejového. Lesknou se na něm malé zmrzlé kapičky vody, které pomáhají při vhození curlingového kamene minimalizovat tření.

Příprava má několik fází. Pokud se hraje v hale, která není určena přímo curlerům, je celý proces ještě obtížnější. „Nejprve se vyměří hrací plocha. Určíte umístění drah a kolik jich bude,“ prozrazuje Snítíl.

Dráhy se poté ohraničí molitany a může se začít napouštět voda.

„Celá plocha se totiž oproti té původní musí zvýšit nejméně o tři centimetry. Tím se vyrovnají původní nerovnosti. V hokejových halách led bývá křivý. Někde

má kluziště dokonce mírný spád. To je pak katastrofa,“ usmívá se.

Přestože se plocha zvedne jen o kousek, na led se spotřebují desítky tisíc litrů vody, kterou ice-makeři na dráhy stříkají hadicí.

Voda se průběžně nechává zamrznat a pak se led odřezává tzv. icekingem. „To je taková malá rolbička s dlouhým nožem na konci,“ líčí.

Mezitím přichází na řadu „peblování.“ Co si má pod tímto pojmem člověk představit? „Je to rozprašování malých kapiček změkčené vody,“ vyzrazuje Snítíl.

Ice-makeři v poslední fázi přípravy paradoxně opakují stejný proces. „Kvůli co nejrovnějšímu povrchu stále dokola peblujeme, abychom

pak led na nerovných místech znovu odřezávali,“ rozebírá Snítíl.

V té době už jsou v ledu zamrzlé plastové kruhy, na něž se později curler snaží co nejlépe umístit kameny.

Právě kameny jsou další součástí curlingové magie. „Některí hráči si neuvědomují, že také na jejich kvalitě závisí trajektorie pohybu kamene. Není to jen o kvalitě ledu,“ vyvrací domněnku, že pokud se kámen neočekávaně pohybuje po dráze, musí to být způsobeno jen špatnou prací ledaře.

A jak si pochvalovali hráči víkendový led? „Samozřejmě všichni spokojení nebyli. To je tak vždycky. Hlavně u těch, kteří prohrávají,“ směje se Snítíl.